

श्रीरसुखासाठी तरुणाला पटवले...

कसा बसा आपल्या संसाराचा गडा चंद्रापाणा हा ओढत होता. पुरुष बुनु काम करणे आणि पल्ली मुलाचा उदरनिवाह करणे एवढेच तो करीत होता. विसरभच्या कामाने तो शिणत होता. त्यामुळे रात्री खिळाच्याला पाठ लागली की त्याता झोप थेत होती. त्याची पल्ली शोभा ही चंबल आणि देखणी होती. अलिकडे तिला तिचा नवरा चंद्रापाणा याच्याकडून पाहिजे तसे सुख मिळत नव्हते. त्यामुळे ती थोडी नाराज आणि उदास दिसत होती. वयाच्या ३०शीतीत तिची जवानी ही चाखून आणि पुस्तु खाण्यासारखी होती. त्याकडे तिच्या नव्याचे लक्ष नव्हते. यात्र गेल्या देन तीन वर्ष पासून ते दोधे नवरा बायके बाबैरे गावी ही मोलमुरुसाठी जात होते. बाहेर गावी मनुरीसाठी वर्षीतून तीन चार महिने मनुरीसाठी जात असत्याने त्याता दारूची ही व्यवस लगालेले होते. तो मजुरीचे ऐसे दारूत खर्च करीत होता. पत्नीकडे त्याचे लक्ष नव्हते. त्यादीपात आता या कारणातून भांडणे ही होत होती. गेल्या जेवारी केवुलारी मध्ये ते दोधे ही राणीवेक्तु वेळू बेळापाणी भागात मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील इर ही मोलमुरुसाठी करणारे लोक होते. ते नव्याचे शहरावील जागेत रात्रा टाकून झोपाऱ्या बजा रात गात होते. त्या तांडवावर राणी बैठू वेळीलच दिवळ्येप्पा अंतरवळी हा तरुणी ही होता. तो त्याच्याविकैच एक होता. त्याची नजर शोभावर पडत होती. ती त्याता मनापासुन अवडत असत्याने त्या दोघांची नजरेची भाषा प्रेमात बदलली होती. तो ही विवाहित होता. त्याला ही मुले बाबै होते. परंतु विवाहाबाब्य संबंधात त्याचे शोभाची मजबूती होती होती. तिच्याशी लाडीगोडी लावून बोलत असताना तो तिला काय हवे काय नको ते पाहत होता. याचा परिणाम व्याह्याचा तोच झाला कळत नकळतपांने ती ही त्याच्याकडे आकर्षीती गेली होती. मोलमुरुसाठी तांडवावील सर्वजण एकत्रच जात असत्याने दिवस रात्री ती त्याच्या नजरेत राहत होती. चंद्रापाणा तो कधी दारू ही पाजत होता. यामागे त्याचा हेतु वेळाचाहा होता. त्याला त्याच्या मारायामातून शोभाशी जास्त जवळीक वाढावाची होती. तिला ही तेच हवे असत्याने ती ही त्याच्याशी जास्तच लगाकरून राहू लागली होती. बोलता बोलता तो सहज तिला चोराता स्पर्श करीत होता. हा स्पर्श तिला आवडत असत्याने तो तीरी संधी शोधत होता. त्याचे तिच्या नव्याची अलोखले असत्याने रात्रीच्या सुरास तांडवावील सर्वजण झापले असताना तो तिच्या झोपडीत शिरता होता. तिच्या बाजुलाच तिच्या नवरा दारूच्या नशेत दागाहूर झोपाऱ्या होता. तर तिची साडी ही गुडव्यापर्यंत वर सरकली होती.

बातम्या

सोमवार दि. १९ ऑक्टोबर २०२० ते श्वेताव दि. २५ ऑक्टोबर २०२० **क्राईम इ संध्या**

माहितीवरून घटनेच्या दिवशी शोभा आणि तिचा प्रियकर दिवळ्येप्पा हे दोधेच्या गोडबोलून चंद्रापाणा सांगितले की बेशून पुढे आप्सी दोधे संबंध ठेवण्याने नाही असे सांगून त्याला घेवून ते दोधे राणवेक्तु येथेच आपल्या तांडवावील असलेल्या एका शेतात नेते होते. तेथे दिवळ्येप्पा त्याला भरपुर दारू पाजती होती. दारूच्या नशेत त्याची भांडणे सुरु झाल्यावर नवेत असंसाराच्या चंद्रापाणा त्या दोघांनी गेला आवळला होता. त्यातच त्याचा मृत्यु झाला होता. त्यातंतर त्याचा खून पचिविण्यासाठी त्या दोघांनी त्याचा मूत्रदेह उचलून नेवून रेत्ये रुलावर टाकला होता. जेणे कलन त्याच्या अंगावरून रेत्ये गेली की त्याने आत्महत्या केली असावी असा त्यांची कवास बांधला होता. त्यांनी केलेले कूट्य हे चार पाच महिने लापून राहिले होते. परंतु सर्व कधी उंडेजात येत असरे. तसेच चाची यांनी त्याला भरपुर राहिले होते. रेल्वे पोलीसांनी चंद्रापाणा लमाणी (वय ४२) याच्या खून प्रकरणी त्याची पल्ली शोभा लमाणी (वय ३५) तिचा प्रियकर दिवळ्येप्पा अंतरवळी (वय ४०) यांच्या विधेयात आपलीसाठी कलम ३०२,२०१प्रमाणे गुन्हा नोंद करून ताना मा. कोर्टासामो उभे केले असता. मा. कोर्टनी त्या दोघांना त्यालालीयने कोठडीत राहतले होते. या घटनेचा दिवळी दोधे अपेसामोरे येताव असेही चेताव असेहीच्या यांच्या नेतृत्वावाली बुव्हाची रेल्वे पोलीस उपरिक्षिक संताप्या एस.बी.एन रामनांगोड एक. जी. फुली.एस.बी.पाटील. प्रवीण. पाटील. रवी वालिंकी. आर.एच. गुलेद. लै. मुंबई असत्याने त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील इर ही मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील लक्षात आपलारे लोक होते. ते नव्याचे शहरावील जागेत रात्रा टाकून झोपाऱ्या बजा रात गात होते. त्या तांडवावर राणी बैठू वेळीलच दिवळ्येप्पा अंतरवळी हा तरुणी ही होता. तो त्याच्याविकैच एक होता. त्याची नजर शोभावर पडत होती. ती त्याता मनापासुन अवडत असत्याने त्या दोघांची नजरेची भाषा प्रेमात बदलली होती. तो मजुरीचे ऐसे दारूत खर्च करीत होता. पत्नीकडे त्याचे लक्ष नव्हते. त्यादीपात आता या कारणातून भांडणे ही होत होती. गेल्या जेवारी केवुलारी मध्ये ते दोधे ही राणीवेक्तु वेळू बेळापाणी भागात मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील इर ही मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील लक्षात आपलारे लोक होते. ते नव्याचे शहरावील जागेत रात्रा टाकून झोपाऱ्या बजा रात गात होते. त्या तांडवावर राणी बैठू वेळीलच दिवळ्येप्पा अंतरवळी हा तरुणी ही होता. तो त्याच्याविकैच एक होता. त्याची नजर शोभावर पडत होती. ती त्याता मनापासुन अवडत असत्याने त्या दोघांची नजरेची भाषा प्रेमात बदलली होती. तो मजुरीचे ऐसे दारूत खर्च करीत होता. पत्नीकडे त्याचे लक्ष नव्हते. त्यादीपात आता या कारणातून भांडणे ही होत होती. गेल्या जेवारी केवुलारी मध्ये ते दोधे ही राणीवेक्तु वेळू बेळापाणी भागात मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील इर ही मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील लक्षात आपलारे लोक होते. ते नव्याचे शहरावील जागेत रात्रा टाकून झोपाऱ्या बजा रात गात होते. त्या तांडवावर राणी बैठू वेळीलच दिवळ्येप्पा अंतरवळी हा तरुणी ही होता. तो त्याच्याविकैच एक होता. त्याची नजर शोभावर पडत होती. ती त्याता मनापासुन अवडत असत्याने त्या दोघांची नजरेची भाषा प्रेमात बदलली होती. तो मजुरीचे ऐसे दारूत खर्च करीत होता. पत्नीकडे त्याचे लक्ष नव्हते. त्यादीपात आता या कारणातून भांडणे ही होत होती. गेल्या जेवारी केवुलारी मध्ये ते दोधे ही राणीवेक्तु वेळू बेळापाणी भागात मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील इर ही मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील लक्षात आपलारे लोक होते. ते नव्याचे शहरावील जागेत रात्रा टाकून झोपाऱ्या बजा रात गात होते. त्या तांडवावर राणी बैठू वेळीलच दिवळ्येप्पा अंतरवळी हा तरुणी ही होता. तो त्याच्याविकैच एक होता. त्याची नजर शोभावर पडत होती. ती त्याता मनापासुन अवडत असत्याने त्या दोघांची नजरेची भाषा प्रेमात बदलली होती. तो मजुरीचे ऐसे दारूत खर्च करीत होता. पत्नीकडे त्याचे लक्ष नव्हते. त्यादीपात आता या कारणातून भांडणे ही होत होती. गेल्या जेवारी केवुलारी मध्ये ते दोधे ही राणीवेक्तु वेळू बेळापाणी भागात मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील इर ही मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील लक्षात आपलारे लोक होते. ते नव्याचे शहरावील जागेत रात्रा टाकून झोपाऱ्या बजा रात गात होते. त्या तांडवावर राणी बैठू वेळीलच दिवळ्येप्पा अंतरवळी हा तरुणी ही होता. तो त्याच्याविकैच एक होता. त्याची नजर शोभावर पडत होती. ती त्याता मनापासुन अवडत असत्याने त्या दोघांची नजरेची भाषा प्रेमात बदलली होती. तो मजुरीचे ऐसे दारूत खर्च करीत होता. पत्नीकडे त्याचे लक्ष नव्हते. त्यादीपात आता या कारणातून भांडणे ही होत होती. गेल्या जेवारी केवुलारी मध्ये ते दोधे ही राणीवेक्तु वेळू बेळापाणी भागात मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील इर ही मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील लक्षात आपलारे लोक होते. ते नव्याचे शहरावील जागेत रात्रा टाकून झोपाऱ्या बजा रात गात होते. त्या तांडवावर राणी बैठू वेळीलच दिवळ्येप्पा अंतरवळी हा तरुणी ही होता. तो त्याच्याविकैच एक होता. त्याची नजर शोभावर पडत होती. ती त्याता मनापासुन अवडत असत्याने त्या दोघांची नजरेची भाषा प्रेमात बदलली होती. तो मजुरीचे ऐसे दारूत खर्च करीत होता. पत्नीकडे त्याचे लक्ष नव्हते. त्यादीपात आता या कारणातून भांडणे ही होत होती. गेल्या जेवारी केवुलारी मध्ये ते दोधे ही राणीवेक्तु वेळू बेळापाणी भागात मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील इर ही मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील लक्षात आपलारे लोक होते. ते नव्याचे शहरावील जागेत रात्रा टाकून झोपाऱ्या बजा रात गात होते. त्या तांडवावर राणी बैठू वेळीलच दिवळ्येप्पा अंतरवळी हा तरुणी ही होता. तो त्याच्याविकैच एक होता. त्याची नजर शोभावर पडत होती. ती त्याता मनापासुन अवडत असत्याने त्या दोघांची नजरेची भाषा प्रेमात बदलली होती. तो मजुरीचे ऐसे दारूत खर्च करीत होता. पत्नीकडे त्याचे लक्ष नव्हते. त्यादीपात आता या कारणातून भांडणे ही होत होती. गेल्या जेवारी केवुलारी मध्ये ते दोधे ही राणीवेक्तु वेळू बेळापाणी भागात मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी त्याच्या तांडवावील इर ही मोलमुरुसाठी आले होते. त्याच्याबोरी

दे शाची अर्थिक राजधानी असलेले मुंबई शहर हे जगतील एक मोठे ऐंटोगिक महानगर आहे. म्हणून तर देशाच्या कानाकोपन्यातील लोक इथे पोट भरण्यासाठी येतात. तर ज्याच्या अंगात वेगवेगळे कलागुण आहेत ते इथे आपले नशीब आजमावयाला येतात. देशाच्या एकूण महसुलापैकी निम्मा महसूल मुंबई शहरातून देशाला मिळतो. मुंबईत सर्व प्रकारच्या सुखसोयी आहेत. मुंबईचे वैभव आणि इथला झगमगाट देशातील काही पुढाच्याच्या डोळ्यात खुपत असतो. त्यामुळे मुंबईतले उद्योग घंटे आपल्या राज्यात नेण्यासाठी त्यांची सरत कारस्थाने सुरु असतात आणि त्यात गुजराती आघाडीवर आहेत. पूर्वी महाराष्ट्र आणि गुजरात मिळून एकच मुंबई राज्य होते. मात्र त्यानंतर मुंबई राज्याचे विभाजन होऊन गुजरात आणि महाराष्ट्र ही दोन वेगवेगळी राज्य झाली. मुंबईला महाराष्ट्राप्रासून वेगळं करण्यासाठी त्याळेच्या सत्ताधानांनी प्रयत्नांची पराकारा केली. पण १०५ लडवया अंदोलकांच्या हौतात्यं मधून मुंबई महाराष्ट्राला मिळाली आणि तेव्हापासून मुंबई महाराष्ट्राचे हृदय बनले आहे. मराठी माणसाचा स्वाभिमान बनले आहे आणि तेव्हापासून इथल्या मराठी माणसाने रस्ताचे पाणी करून मुंबईला वैभवशाली बनवले. अर्थात मुंबईच्या वारेंगडीत देशाच्या इतर भागातून आलेल्या लोकांचाही काही प्रमाणात वाटा आहे आणि ही गोष्ट मराठी माणसाने कधीही नाकारलेली नाही. इथल्या मराठी माणसाने परप्रांतातून मुंबईप॒ पोट भरण्यासाठी आलेल्या प्रत्येकाला रोजी रोटी दिली. त्याला त्याचे भवित्व घडवण्याची संधी दिली. त्यामुळे आज मुंबईत परप्रांतीय उद्योगपती असो की वॉलिवूड मधील कलाकार असो त्यांनी इथे राहून नाव, पैसा आणि प्रतिटा

मिळवली. मात्र मुंबईच्ये हैवैभव ज्यांच्या डोळ्यात खुपते आहे. त्यांना मुंबई ही देशाची अर्थिक राजधानी असू नव्ये असे वाटवे, तर काही लोक मुंबईच्या वैभवाला चार चांद लावणारे वॉलिवूड उत्तर प्रदेशात नेण्याचा प्रयत्न करीत आहेत. मुंबईच्या वाईडावर टप्पले हे सर्व लोक भाजपवाले आहेत. हे वेगळे सांगायची गरज नाही. मोदी आणि त्यांच्या गुजराती जातभाईना अहमदाबादला देशाची अर्थिक राजधानी बनवायची आहे. त्यासाठी अगदी पद्धतशीरपणे मुंबईतील महत्वाच्या संस्था अहमदाबादला हलवायाला जात आहेत. तर दूसरीकडे उत्तर प्रदेशात मुख्यमंत्री योगी महाराज यांनी मुंबईतील वॉलिवूड उत्तर प्रदेशाला नेण्याचा घाट घाटलाय. त्यासाठी उत्तर प्रदेशात भव्य फिल्मसिटी उभारली जात आहे. पण मुंबईतील वॉलिवूड युपीला हलवण्याचा योगी महाराजांचा डाव खरंच यशस्वी होईल का? तर अजिबात नाही! कारण वॉलिवूडचा चेहरा हा सर्वधर्मीय आहे हिंदू, मुस्लिम, सिख, ख्रिश्चन आदी वेगवेगळ्या धर्मांतील कलाकार, तंत्रज्ञ, लेखक, कवी अन्य लोक या सर्वांचे वॉलिवूडच्या जडणघडणीत मोठे योगदान आहे आणि त्याहीपेक्षा मोठे योगदान आहे इथल्या मराठी प्रेक्षक वगाचे तसेच महाराष्ट्र सरकारचे! आणि या सर्वांच्या प्रयत्नातून वॉलिवूड घडलेय, जगभारात प्रसिद्ध झालेय. आणि हे वॉलिवूड केवळ मुंबईमध्ये असल्यामुळे वॉलिवूडची भरभारात झाली आहे. आणि ज्या गोष्टी मुंबईत आहेत त्यांतील एकत्री गोष्टी योगीच्या युपीमध्ये आहे का? कोणत्याही वड्या उद्योग धंद्यासाठी चांगले इन्फ्रा स्ट्रक्चर

लागते आणि मुख्य म्हणजे धार्मिक बंधू भावाचे वातावरण लागते. युपीमध्ये तसेच काही आहे का? युपी मध्ये हिंदुत्व वादाने उच्चाद मांडलाय तिथे महिला सुरक्षित नाहीत. दलीत मुस्लिमांच्या हत्या हा तर युपीच्या दैनंदिनी जीवनाचा भाग बनला आहे. तिथे माफिया जिथे पोलिसांकडून खंडण्या उकलवातात. पोलिसांच्या हत्या करतात. कुठल्याही उद्योग परीचे खंडणीसाठी अपहरण करून त्यांना ठार मारतात. अशा युपीमध्ये वॉलिवूडचा कोणता निर्माता किंवा कलाकार तिथे व्यवसायासाठी जाईल. योगिने किंतु जरी बतवण्या केल्या तरी युपी हे माफियांचे राज्य आहे ही गोष्ट आता लपून राहिलेली नाही. त्यातच आता माफियानी हिंदुत्वाचा आधार घेतलाय योगीच्या भगव्या खाली नामचीन माफिया दडून बसले आहेत. त्यामुळे युपीतील वाढती गुन्हेगारी हा सध्या केंद्र सरकार आणि मोर्दीच्या दृटीने चिंतेची बाब बनलीय. त्यामुळं अशा जंगलराजमध्ये योगी महाराज वॉलिवूडला खोरेखरच सुरक्षित ठेऊ शकतील का? आणि हे सगळ ठांक असताना वॉलिवूडचे निर्माता, कलाकार, तंत्रज्ञ खरेच युपीला जातील का? हाच खरा प्रश्न आहे. वॉलिवूड युपीमध्ये नेण्याचे योगी आणि भाजपवाल्यांचे स्वच्छ कदापि खरे होणार नाही. पण या निर्माताने भाजप नेत्यांचा मुंबई बाबतचा जळफळात लोकांसमोर आला आहे आणि सुशांत सिंह राजपूत आत्महत्या प्रकरणात भाजपवाल्यांनी ज्या पद्धतीने मुंबई पोलिसांची आणि महाराष्ट्राची बदनामी केली. त्यांनी आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्याने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वसामान्य लोकांप्रमाणे पैन्ट-शॅट घालायला हवे, जेणेकरून इथे येणाऱ्या लोकांमध्ये त्यांच्या विषयी निर्माण होईल. भगव्या कपड्यांमुळे हे राज्य आनिविथले उद्योग धंद्यासाठी जर युपीमध्ये चांगले वातावरण निर्माण व्यावरण असेहे योगी महाराजांना वाटत असेल तर त्यांने अगोदर आपला भगवा चोला उत्तरानुसार सर्वस

सामान्यांना केंद्रबिंदू मानून कार्य केल्यास समाजाची प्रगती होते - अभिनव गोयल

लातूर/प्रतिनिधि

महिला मंडळाच्या अध्यक्षा वंदना ब्रिजवासी,

समाजात वावरणाऱ्या सर्वच समाजातील सामान्यांना केंद्रबिंदू मानून कार्य केले गेल्यास अग्रवाल नवयुवक मंडळाचे अध्यक्ष महेश अग्रवाल, कमलकिंशोर अग्रवाल, सुरेंद्र अग्रवाल, आनंद अग्रवाल आदी मान्यवरांची प्रतिपादन लातूर जिल्हा परिषदेव मुख्य कार्यकारी अधिनव गोयल यांनी केले. अग्रवाल समाज ट्रस्ट, समस्त अग्रवाल समाज, अग्रवाल महिला मंडळ व अग्रवाल नवयुवक मंडळाच्या संयुक्त विद्यमाने शनिवारी, १७ ऑक्टोबर २०२० रोजी लातूरात महाराजा अग्रसेन यांची समारंभाचे आयोजन करण्यात आले होते. त्यावेळी प्रमुख अंतिमी म्हणून अभिनव गोयल बोलत होते. यांची अग्रवाल समाज सूट्टूचे अध्यक्ष नंदकिंशोर अग्रवाल, सचिव अशोक अग्रवाल, अग्रवाल समाज लातूर शाखेचे अध्यक्ष गिरीधारीलाल बंसल, अग्रवाल

महापुरुषांनीही समाजाला हाच मौलिक संदेश दिला आहे. समाजासाठी, एकमेकांसाठी काम करत राहिले पाहिजे. ज्या समाजात आपण राहतो, त्या समाजाचे निश्चित कांही ना कांही देणे लगत मसतो. याची जाणीव ठेवून प्रव्येकाने सर्वांना सोबत घेऊन चालले पाहिजे, तरच संपूर्ण समाज एकसंघ राहण्यास मदत होऊ शकते, असे गोयल यांनी सांगितले. समाजातील सर्वच स्तरातील मंडळींनी प्रशासनासही आपल्यापरीने सहकार्य करण्याची तयारी ठेवली पाहिजे, असे आवाहनी अभिनव गोयल यांनी केले. या कार्यक्रमाचे विस्तृत प्रासातिवाक कमलकिंशोर अग्रवाल यांनी केले. प्रासातिवाकात त्यांनी अग्रसेन भवनच्या नूतनीकरण कार्याचा अहवाल सविस्तरपणे सादर केला. अग्रसेन भवनच्या नूतनीकरण कार्यात मोलाचे योगदान देणारे आर्किटेक्ट गोपाळ शिंदे, ईंटरियर डिजायनर सागर मंत्री, सिंहिल इंजिनीअर मेहुल सोमाणी यांचा यावेळी अभिनव गोयल यांच्या होलु सोमाणी यांचा यावेळी अभिनव गोयल यांच्या होलु सततात आला.

यावेळी आपले विचार व्यक्त करताना अभिनव गोयल यांनी आपल्या विकासात, कार्यक्रमाचे स्तरांमध्ये गाहुल अग्रवाल यांनी ताराभास नंदकिंशोर अग्रवाल यांनी केले. हा कार्यक्रम कोरोना महामारीच्या पार्श्वभूमीवर समाजिक अंतराचे पालन करून साजारा करण्यात आला.

</div